

бавъ той. Ехъ може да е хубавъ, ама за тебе, защото се за училище мислишъ.

Тъ замълчаха и двамата. Следъ малко Минко пакъ поде:

— Филчо, много ли искашъ да ходишъ на училище, а?

— Много.

— Ами защо не ходѝ?

— Нали знаешъ? — когато бѣхъ въ първи класъ се помина мама. Баша ми убиха презъ войната — нѣмаме имотъ, нѣмаме нищо. Да бѣше баремъ мама жива. Тя нѣмаше да ме остави. Знаешъ ли какъ ме обичаше тя? Филчо се натъжи.

Въ това време майсторътъ тъй силно ритна вратата, че окъснѣлите чирачета скочиха като ужилени.

По-сетне, въ ковашкото огнище запърпори огънътъ и високо надъ него се залюлъ фонтанъ стъ искри. Минко дукаше дърпайки пръта на огромния мѣхъ, и подъ очи поглеждаше Филчо, който отбираше отъ сгурията неогорѣните бучки вѫглища. Когато майсторътъ извади нажеженото желѣзо, отъ огнището бризнаха толкова много искри и освѣтиха тъй ковачницата, че едва тогава Минко можа да види две сребърни точки по лицето на Филчо. Той плачеше и сълзитъ му капъха въ пепельта.

СИМЕОНЪ КАРАДОБРЕВЪ

За да получите безплатното приложение на сп. „Детски свѣтъ“ в. „Звѣнче“, моля, съобщете веднага:

1. Чрезъ кого сте абонирани за списание „Детски свѣтъ“.
2. На какъвъ адресъ сте получавали досега „Детски свѣтъ“.
3. Какъвъ ще бѫде ваканционниятъ ви адресъ, на който желаете да ви се изпраща в. „Звѣнче“.

Моля, отговорете веднага на горнитъ въпроси въ сѫщиятъ редъ, кратко и ясно.

На неиздѣлжилитъ абонамента за сп. „Детски свѣтъ“ в. „Звѣнче“ не ще се изпраща!